

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของน้ญหา

ย้อนหลังไปปีพุทธศักราชที่ 18 คินแคนภาคเหนือตอนล่างของสยามประเทศาได้ออกมาเนิดขึ้นในนามของอาณาจักรสุโขทัย คินแคนที่เพรียบพร้อมไปด้วยศิลปะวัฒนธรรมแบบไทยอันเป็นที่ยอมรับกันว่าดี เลิศสุดยอด สุโขทัยเดิมมีอุดตย้อนหลังไปไกลควบคู่กับศิลปะอื่นๆ ที่อยู่ในกลุ่มแม่น้ำเจ้าพระยาที่ร่วมบูรณะกัน ศิลปะวัฒนธรรมนayanจากอาณาจักรครุฑวงศ์ของขอมในบูรพาทิศ

จินตภาพของอาณาจักรสุโขทัยที่เราคุ้นเคยกันดีนั้น ได้ถูกปลูกฝังมาจากการดำเนินการทางประวัติศาสตร์ของกรุงศรีอยุธยา ตามที่เราได้รับเรียนกันมา มักจะเข้าใจว่าสุโขทัยคือราชธานีแห่งแรกของไทย คือความเป็นมาของชนชาติไทยที่อพยพจากคินแคนอื่นเข้ามาในคินแคนแบบนี้ แล้วก่อตั้งอาณาจักรสุโขทัยนี้เป็นราชธานีแรก โดยเมืองสุโขทัยก่อนหน้านี้อยู่ในย่านของขอม แต่กลุ่มชนชาวไทยได้สร้างและปลดออกอาณาจักรของตนเองจากการก่อขึ้นของขอมได้สำเร็จ เกิดเป็นอาณาจักรสุโขทัยขึ้น

แท้จริงแล้วสุโขทัย มิใช่ปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว แต่สุโขทัยมีมา ก่อนหน้านี้นานแล้ว เป็นแหล่งอารยธรรมของกลุ่มคนที่ใช้ภาษาไทยเป็นสื่อ溝 หรือกลุ่มชนพื้นถิ่นในแบบนี้ ไม่ว่าจะเป็น ขอม ละว้า ลัว ໄຕ ซึ่งชื่อชนชาติเหล่านี้ปรากฏอยู่ในจารึกหินทั้งหมดประเทศาไทย จึงอาจกล่าวได้ว่า สุโขทัยเป็นผลผลิตทางวัฒนธรรมของสังคมชนชาติต่างๆ ในคินแคนแบบนี้ อันได้สั่งสมมาเป็นระยะเวลาราวนาน

เนื่องจาก สุโขทัยเป็นเมืองที่มีลักษณะโดดเด่นทางภูมิศาสตร์ ที่ตั้งของเมืองอยู่ตระหง่านยังคง ความงามทางน้ำและทางน้ำ เป็นศูนย์กลางการค้าต่อระหว่างอาณาจักรน้อยใหญ่โดยรอบ เหตุนี้จึงเกิดการ

แบ่งซึ่งอำนาจทางการเมืองกันในหมู่ราชสกุลน้อยใหญ่ในเดิมแต่นี้ ซึ่งมีความสัมพันธ์เป็นเครือญาติกัน หากแต่ต้องการผลประโยชน์และความมั่งคั่งทางเศรษฐกิจ จึงเกิดการแก่งแย่งกันและในที่สุด ผลจากการแบ่งซึ่งอำนาจนี้มือพุทธศตวรรษที่ 18 ได้เกิดการสถาปนาอำนาจของราชสกุล “พระร่วง” ขึ้น

ทำเลและที่ดังของสุโขทัยนี้ อยู่ในเส้นทางคมนาคมภายในภูมิภาค สุโขทัยจึงกลายเป็นเมืองที่มีรักมีในการแผ่ขยายอิทธิพลทางศิลปวัฒนธรรม และเศรษฐกิจการแลกเปลี่ยนสินค้าในหมู่ชนชาติต่างๆ และเป็นเหมือน เมืองที่ถูกจัดตั้งขึ้นเพื่อผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจและการขยายอาณาเขตไปในตัว ทางเหนือและตะวันออกเฉียงเหนือถึงสุนัขแม่น้ำโขงทางตะวันตกถึงเมืองฉอด แม่สอด ตาก เว้าสูเมืองมอย พม่า ทางใต้ติดกับนครศรีธรรมราชของสุกุหะล ด้วยเหตุที่เมืองสุโขทัยมีทำเลอยู่ตรงเส้นทางการคมนาคมที่ติดกัน จึงก่อให้เกิดผลประโยชน์กับเมืองอันได้แก่

ผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจ เป็นศูนย์กลางการค้าแบบของชาวราวน สินค้าน่าจะได้แก่ พิชผลทางการเกษตร ของป่า สินค้างานฝีมือและแร่ธาตุเป็นต้น เป็นจุดแลกเปลี่ยนสินค้าและของเป็นเมืองผ่านให้พ่อค้าเอารสินค้าไปขายและแลกเปลี่ยนได้โดยไม่เก็บภาษี ตามที่กล่าวไว้ในศิลาจารึกว่า “เจ้าเมือง บ เออาจอนในไพรถูกทาง เพื่อนจุงวัวไปค้า ข้าม้าไปขาย ครอไครค้าช้างค้า ครอไครค้าม้าค้า ครอไครค้าเงินทองค้า”

ผลประโยชน์ในการขยายอาณาเขตและการตั้งถิ่นฐาน เป็นแหล่งรองรับการโยกย้ายของประชาชน ทั้งจากภายในและภายนอกภูมิภาคซึ่งจะเพิ่มขึ้นเป็นลำดับและในที่สุดก็ตลอดถึงแม่น้ำยม-น่าน การเกิดขึ้นของอาณาจักรสุโขทัยให้เห็นถึง ภูมิปัญญาของชนชั้นปักษ์ของ ซึ่งรับความรู้ทางด้านเศรษฐกิจ การเมือง ศิลปะวัฒนธรรมและศาสนาในการใช้ชีวิต จากแหล่งวัฒนธรรมภายนอก นำมารสร้างเป็นรูปแบบทางศิลปะ คดิความเชื่อ ขนบธรรมเนียมประเพณี ที่มีลักษณะเฉพาะของคนเองขึ้นมา แนะนำอนที่สุดว่ากำลังคนและแรงงานคือตัวแปรสำคัญในช่วงสมัยแห่งการแก่งแย่งชิงดี และการท้าศึกสงคราม ดังคำกล่าวในศิลาจารึกว่า “เป็นเจ้าเป็นขุนด้วยกำลัง”

จะเห็นได้ว่า ลักษณะทางภูมิศาสตร์ ความเปลี่ยนแปลงทางสังคม และความรุ่งเรืองทางเศรษฐกิจเหล่านี้ล้วนสร้างสุโขทัยขึ้นมา แต่ทั้งนี้อธิบายรวมสุโขทัยจะยืนยาวนานมาก็จุบันนี้ไม่ได้เลย หากขาดสิ่งที่เป็นศูนย์รวมจิตใจของชนในชาติ ช่วยให้ประชาชนมีความสมัครสมานสามัคคีและดำรงชีวิต

อยู่ร่วมกันอย่างมีคุณธรรมและจริยธรรม สร้างทัศนคติ วิถีการดำเนินชีวิตและขนบธรรมเนียมประเพณีร่วมกันคือศาสนานั้นเองเป็นสิ่งสำคัญที่สุด สิ่งหนึ่งที่ช่วยงานรากฐานอันมั่นคงให้กับอารยธรรมสุโขทัย

ศาสนา กับ คติความเชื่อนั้นสร้างแบบแผนและขนบธรรมเนียมประเพณีที่ยึดถือปฏิบัติกันภายในสังคม มีความประسنงค์เพื่อการดำเนินอยู่ของสังคมที่ดีงาม และคุณธรรมของคนในชาติ สร้างค่านิยมและการยึดถือปฏิบัติร่วมกัน กล้ายเป็นพุทธิกรรมความเชื่อทางศาสนา ที่มีอิทธิพลสำคัญต่อการดำเนินชีวิตของชนทุกชั้นในสังคม กำหนดธรรมอันเป็นข้อควรปฏิบัติ และวิธีชีวิตของชนในชาติ กำหนดหลักธรรมของผู้ปักครอง กำหนด วัตรปฏิบัติการของพระสงฆ์ และกำหนดธรรมของประชาชนโดยเริ่มต้นจากชนชั้นปักครองแล้วแผ่ขยายไปสู่สามัญชนอย่างกว้างขวาง

อาจกล่าวได้ว่า อารยธรรมสุโขทัยคืออารยธรรมที่วางอยู่บนรากฐานของคติความเชื่อทางศาสนาที่ผูกันอย่างกลมกลืน ห้องพุทธศาสนาลักษณะลังกาวงศ์, พุทธศาสนาમાયાન, พราหมณ์ และคติความเชื่อดังเดิมของชุมชนผู้เป็นเจ้าของดินแดนแก่น้ำข้า้านส่งผลให้เกิดสถาปัตยกรรมและศิลปกรรมที่หล่อหลอมขึ้นมาจากการนำรับทบทวนสังคม ประมวลรวมเข้ากับการผสมผสานของคติความเชื่อนี้สร้างลักษณะเฉพาะตัว เป็นระบบที่เปลี่ยนแปลงและรูปแบบใหม่ทางสถาปัตยกรรม ที่มารองรับพุทธิกรรม อันเกิดจากคติความเชื่อทางศาสนาและขนบธรรมเนียมประเพณีอันเป็นลักษณะเฉพาะของสุโขทัย สะท้อนออกมายในรูปของวัดหรือศาสนสถาน ซึ่งเป็นศูนย์กลางการเผยแพร่องค์ความเชื่อทางศาสนาและคุณธรรม

วัดหรือศาสนสถานนี้สร้างขึ้นจากความศรัทธาอันแรงกล้าของผู้ปักครอง อาณาจักรและความร่วมแรงร่วมใจของประชาชน การสร้างศาสนสถานจึงได้รับการทุ่มเทอย่างมาก แรงกล้าที่จะออกแบบและก่อสร้างอย่างเต็มที่จากหลายฝ่ายเพื่อให้คงทนถาวรที่สุด ระดมแรงงานจำนวนมาก ช่างฝีมือชั้นเลิศและวัสดุก่อสร้างที่แข็งแกร่ง ทันทีที่สถาปัตย์เป็นที่สุด ด้วยเหตุนี้ศาสนสถานจึงเป็นสถาปัตยกรรมที่ยังคงเหลืออยู่ ให้เราเห็นเป็นชาติโบราณสถานมานานทุกวันนี้

เช่นชาติศาสนสถานหรือโบราณสถานที่หลงเหลืออยู่ ปัจจุบันได้กลายเป็นอุทยานประวัติศาสตร์ซึ่งได้รับการยกย่องจากองค์กรยูเนสโก ในฐานะมรดกทางวัฒนธรรมของมนุษยชาติทั่วโลก เป็นที่ๆ นักท่องเที่ยวสามารถสัมผัสถึงความงามและความมหัศจรรย์ที่ซ่อนอยู่ในสถาปัตยกรรมและโบราณคดี ที่เป็นเครื่องยืนยันถึงความสามารถเชิงช่างและศรัทธาอันแรงกล้าของผู้คนในอดีต

และสังคมไทยส่วนหนึ่ง ในยุคสมัยพุทธศตวรรษที่ 18 ถึงพุทธศตวรรษที่ 19 หลักฐานทางโบราณคดีที่เหลืออยู่ช่วยสร้างจินตภาพให้เรามองเห็นชีวิตความเป็นอยู่ของบรรพบุรุษผู้อาศัยอยู่ในดินแดนแถบนี้ เปรียบเทียบกับกราฟสวัพน์ธรรมของอาณาจักรที่รุ่งเรืองในยุคต่อๆมา จนกระทั่งถึงยุคปัจจุบัน ส่งผลให้เรา มีมุมมองและทราบคนในการพิจารณาความเป็นไปของสังคมไทยในยุคปัจจุบันได้ดีขึ้น เพราะ แท้จริงแล้ว อดีตอันรุ่งโรจน์ของอารยธรรมสุโขทัยคือ ส่วนหนึ่งของปัจจุบันการสมัยนั้นเอง

ศาสนสถานในสุโขทัยปัจจุบันนี้ปรักหักพังเสื่อมโทรมไปมากแล้ว ไม่ใช่เป็นโน้นโน้น วิหาร เจดีย์ หรือพระพุทธรูปปูนปั้นขนาดใหญ่ แต่ที่ยังคงหลงเหลืออยู่มากพอควร เห็นจะได้แก่ เจดีย์ จัดเป็น องค์ประกอบที่สำคัญของศาสนสถานในสมัยสุโขทัย โดยเฉพาะในยุคต้นๆ นั้นเจดีย์คือองค์ประกอบหลัก ของศาสนสถานเลยทีเดียว

เจดีย์หรือสกุปนั้นปัจจุบันมีความหมายใกล้เคียงกันมาก จนเรามักเรียกร่วมกันไปว่า “สกุป เจดีย์” หลังจากที่อารยธรรมอินเดียได้แพร่เข้ามาในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ผู้คนในย่านนี้ก็ได้รับ เอาอิทธิพลทางศาสนา แนวความคิด รวมทั้งความเชื่อในการสร้างเจดีย์ขึ้นในชุมชน จากนั้นมาตรฐานแบบของ เจดีย์ก็พัฒนาเปลี่ยนแปลงไปตามกาลเวลา และปัจจัยแวดล้อมด้านสภาพลักษณะ วัฒนธรรมของแต่ละยุค สมัย กลายเป็นเอกลักษณ์ทางสถาปัตยกรรมของแต่ละยุค และสามารถ สะท้อนให้เห็นถึงวัฒนธรรมทาง ความเชื่อและอุดมคติทางสุนทรียภาพของชุมชนนั้นได้

ดินแดนอันเป็นประเทศไทยนี้ มีหลักฐานการสร้างสกุปเจดีย์มาตั้งแต่ศตวรรษที่ 10-11 มีประวัติ ศาสตร์และได้พัฒนาฐานรูปแบบไปตามช่วงเวลาถูกจัดแบ่งโดยอาศัยแนวทางทางการศึกษาทางประวัติศาสตร์ โบราณคดี และ ประวัติศาสตร์ศิลป์ แต่ถึงกระนั้น การจัดแบ่งงานสถาปัตยกรรมก็ไม่อาจจัดแบ่งได้ด้วยวิธี ใดวิธีเดียวได้สมบูรณ์พร้อม เพราะงานสถาปัตยกรรมนั้น ผูกพันกับมนุษย์เปลี่ยนไปตามสภาพแวดล้อมและเวลา ปรับตัวไปตามสภาวะและปัจจัยแวดล้อมโดยรอบที่มากระทำ การศึกษาวิจัยเรื่องเจดีย์ สุโขทัยในครั้งนี้เช่นกัน เป็นความพยายามที่จะค้นหาฐานรูปแบบและแบ่งแยกประเภทของเจดีย์สุโขทัย อัน เป็นแนวทางหนึ่งที่จะช่วยสร้างความเข้าใจ เปิดมุมมองทางความคิดให้กว้างขึ้นและทำให้เราทราบถึง คุณค่าของงานสถาปัตยกรรมไทย ที่บรรพบุรุษชาวไทยได้บรรจงสร้างสรรค์เอาไว้อย่างปราณีตลงตัว ถาวรสืบสานกันต่อไป

การศึกษาถึงพัฒนาการของเด็กสูงทัยนั้น ไม่ใช่เป็นเพียงแค่การศึกษารูปทรง รูปแบบ โครงสร้างหรือองค์ประกอบที่มองเห็นแต่ภายในออกเท่านั้น แต่มีวัตถุประสงค์เพื่อมองให้ลึกซึ้ง ภูมิปัญญาและสุนทรียภาพของชาวสูงทัย กระบวนการออกแบบและสังเคราะห์งานสถาปัตยกรรม จากชนบท รวมเนื่น ประเพณีและระบบความเชื่อที่แสดงออกเป็นรูปธรรม ให้เราเห็นในงานสถาปัตยกรรมแห่งว่าว ด้วย สัญลักษณ์และความหมาย อิกหั้งประโยชน์ใช้สอยที่ผันไปตามประเพณีและความเชื่ออันแปรเปลี่ยนไปตามสภาพสังคม สร้างลักษณะเด่นเฉพาะสมัยไม่สิ้นสุด

1.2 ความมุ่งหมายและวัตถุประสงค์ของการศึกษา

1.2.1 เพื่อศึกษาถึงแนวความคิดในการออกแบบเดิมปะรานสมัยสุโขทัย และศึกษาถึงระเบียบในการจัดวางผังและรูปด้านซึ่งแนวความคิดในการออกแบบมักมีความสัมพันธ์กับคติความเชื่อทางศาสนา และวัฒนธรรมหลากหลายภรรยาและที่ผสมผสานกันอย่างกลมกลืนบนพื้นที่แคว้นสุโขทัย

1.2.2 เพื่อศึกษาถึงรูปแบบและลักษณะเด่นของเจดีย์ประธานสมัยสุโขทัยแต่ละประเภท ที่เปลี่ยนแปลงไปตามกระแสสังคมและวัฒนธรรมของชาวสุโขทัย

1.2.3 เพื่อศึกษาถึงวิัฒนาการเจดีย์ประรานสมัยสุโขทัย และแนวความคิดในการออกแบบที่พัฒนาการไปพร้อมกับกระแสการเปลี่ยนแปลงทางสังคม ศาสนา และการเมือง โดยเฉพาะกระแสแนวความคิดในการเผยแพร่ศาสนาในแต่ละยุคสมัยนั้นมีอาจผลต่อการเปลี่ยนแปลงรูปแบบของเจดีย์ประรานที่ได้รับความนิยมในช่วงยุคสมัยนั้น ๆ

1.2.4 เพื่อศึกษาประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมดั้งเดิมของชาวสุโขทัย ดังแต่ก่อนก่อตั้งเป็นแคว้นสุโขทัย จนสิ้นสุดแคว้นสุโขทัย ทางด้านการเมือง การปกครอง ระบบสังคม และประวัติของชนชั้นปักครองหรือกษัตริย์ผู้ครองแคว้นสุโขทัย ซึ่งจะมีผลกระทบต่อวิถีการและรูปแบบของเจดีย์ประจำแบบสุโขทัยในแต่ละยุคสมัย

1.2.5 เพื่อศึกษาถึงวิัฒนาการของหลักธรรมและพุทธธรรมสมัยสุโขทัย อันเป็นรากฐานของสังคมในแคว้นสุโขทัยทั้งก่อนการก่อตั้งอาณาจักรและเมื่อก่อตั้งอาณาจักรแล้ว ตลอดจนศึกษาถึงความเชื่อ ประเพณี และพิธีกรรมที่เกี่ยวข้องกับการออกแบบก่อสร้างเจดีย์ประจำ

1.3 ขอบเขตของการศึกษา

1.3.1. ศึกษาวิจัยเฉพาะเจดีย์ประจำสมัยสุโขทัย ที่ตั้งอยู่ในเมืองสุโขทัยและครึ่งหน้าลั้ยเท่านั้น โดยทำการศึกษาดังแต่สมัยพ่อขุนศรีนาวนานมไปจนถึงกษัตริย์องค์สุดท้ายคือพระมหาธรรมราชาที่ 4 (ตั้งแต่สมัยพ่อขุนศรีนาวนานม ซึ่งไม่ทราบพุทธศักราชตัดเจนไปจนถึงราชพุทธศักราช 1991)

1.3.2. ศึกษาเฉพาะเจดีย์ประจำสมัยสุโขทัยที่มีหลักฐานให้เห็นหมายแก่การวิเคราะห์ คือมีหลักฐานทางภาคสนาม และหลักฐานทางภาคเอกสารหรือศิลาจารีระบุถึง หรือมีอย่างใดอย่างหนึ่งที่จะเป็นประโยชน์กับการวิเคราะห์ โดยเฉพาะเจดีย์ประจำที่มีกษัตริย์หรือชนชั้นปักษ์รองเป็นผู้สร้างหรือบูรณะ

1.3.3 ในการศึกษาวิจัยนี้ได้คัดเลือกเจดีย์จากเมืองสุโขทัยมาทำการศึกษาตามเงื่อนไขที่กล่าวไว้ในข้อ 2 และเจดีย์ที่คัดเลือกมานั้นควรเป็นเจดีย์ประจำที่มีการกล่าวถึงในวิชาการ และเป็นที่ยอมรับว่ามีความสำคัญ ทั้งในเชิงประวัตศาสตร์และเชิงศุนทรียภาพ โดยเฉพาะเจดีย์องค์ที่นักวิชาการคนสำคัญๆ มักกล่าวถึง ได้แก่ พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช กรมพระยาดำรงราชานุภาพ, ศ.ดร. ประเสริฐ ณ นคร, ศ.ม.จ.สุกสรรค์ ดิศกุล, ศ.ดร. สันติ เล็กสุขุม เป็นต้น

1.3.4 ศึกษาถึงความเป็นมาของวัดและเจดีย์ประจำ ลักษณะทางกายภาพโดยรวม และที่ตั้งเนื่องจากประเด็นของการศึกษาวิทยานิพนธ์มุ่งเน้นที่การศึกษาระบบทั่วความคิด, รูปแบบ และวิัฒนาการของเจดีย์ประจำ จึงไม่ทำการศึกษาลงลึกมากในเรื่องของลวดลายละเอียดในทางกายภาพ แต่มุ่งเน้นในเรื่องของแนวความคิดในเชิงนามธรรม ศึกษาถึงกระบวนการสังคม วัฒนธรรมศาสนา และการเมืองที่สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงรูปแบบและลักษณะของเจดีย์ประจำ นั่นศึกษาถึงกลวิธีในการออกแบบเจดีย์ประจำ และโครงสร้างของแนวความคิดที่ใช้ในการออกแบบเจดีย์ประจำ

1.3.5 ศึกษาถึงลักษณะทางกายภาพของเจดีย์ประชานเพื่อนำไปสู่การวิเคราะห์ตามวัตถุประสงค์ ลักษณะทางกายภาพที่ศึกษามีดังต่อไปนี้

- ก. แผนผังของวัด
- ข. แผนผังและรูปด้านของเจดีย์ประชาน

ค. องค์ประกอบทางสถาปัตยกรรมเจดีย์ประชาน และรายละเอียดในส่วนที่มีผลต่อการวิเคราะห์เรื่องแนวความคิด โดยอาจพิจารณาเป็นส่วน ๆ ได้แก่ ส่วนฐาน, ส่วนเรือนราด, ส่วนยอดส่วนประดิษฐกรรมตกแต่ง เป็นต้น

1.4 ขั้นตอนและวิธีการในการศึกษา

เพื่อศึกษาถึงแนวความคิด รูปแบบ องค์ประกอบ และวิวัฒนาการของเจดีย์สมัยสุโขทัยจึงต้องใช้วิธีการหลายอย่างประกอบกัน โดยค้นคว้าจากข้อมูลทางด้านประวัติกับการค้นคว้าทางภาคสนาม กับการสัมภาษณ์บุคคลผู้มีความรู้ความชำนาญในเรื่องเจดีย์สุโขทัย รวมรวมข้อมูลทุกอย่างนำเข้าสู่การวิเคราะห์เปรียบเทียบหาแนวความคิด รูปแบบ และลักษณะเด่นของยุคสมัย รวมทั้งกระบวนการและอิทธิพลจากศิลปะภายนอก โดยมีลำดับขั้นตอนดังต่อไปนี้

1.4.1 เก็บรวบรวมข้อมูลทางภาคเอกสาร ทั้งข้อมูลปฐมภูมิ และข้อมูลชั้นสองจากแหล่งข้อมูล ตามสถานที่ต่างๆ ทั้งทางภาครัฐบาลและเอกชน เพื่อเป็นข้อมูลเบื้องต้นในการค้นคว้าและเป็นข้อมูลยืนยันสนับสนุนการวิเคราะห์ในขั้นต่อไป โดยอาศัยแหล่งข้อมูลจากสถานที่ต่างๆ ดังต่อไปนี้

- ก. สมุดแห่งชาติ
- ข. หอดูหมาดเหด
- ค. หอสมุดของมหาวิทยาลัยต่างๆ
- ง. หน่วยงานของกรมศิลปากร ได้แก่ กองสถาปัตยกรรม, กองโบราณคดี
- จ. แหล่งข้อมูลอื่นๆ เช่น หอสมุดส่วนบุคคล กรมแผนที่ ทหาร ฯลฯ

ข้อมูลที่จะได้มา ได้แก่ ข้อมูลทางประวัติศาสตร์, ประวัติศาสตร์ศิลป์และประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรม, ผังเมือง, ผังโบราณสถาน และรูปตั้งหรือรูปดัด เป็นต้น

1.4.2 เก็บรวบรวมข้อมูลทางภาคสนาม เป็นการศึกษาข้อมูลทางด้านภาษาจากสถานที่ศึกษาจริง (อุทิyanประวัติศาสตร์ สุโขทัย และอุทิyanประวัติศาสตร์ ศรีสัชนาลัย และจังหวัดต่างๆ โดยรอบที่มีงานสถาปัตยกรรมในยุคสุโขทัย) ด้วยหลักฐานที่ปรากฏอยู่จริง จากการสำรวจ รังวัด จดบันทึกสภาพทั่วไป เพื่อนำมาเปรียบเทียบและสอบถามหาข้อเท็จจริงร่วมกับข้อมูลภาคเอกสาร โดยข้อมูลที่ได้จากการศึกษาได้แก่ ผังบริเวณที่ตั้งของเจดีย์ ลักษณะองค์เจดีย์ พร้อมทั้งภาพร่างลายเส้น และภาพถ่ายประกอบ เพื่อนำมาเป็นหลักฐานประกอบการศึกษาไว้เคราะห์วิจัย

1.4.3 เก็บรวบรวมข้อมูลจากการสัมภาษณ์ เป็นข้อมูลที่ไม่อาจศึกษาได้ จากข้อมูลภาคเอกสาร หรือภาคสนาม ได้จากการสัมภาษณ์ หรือ สอบถามจากผู้มีความรู้และมีประสบการณ์ในเรื่องเจดีย์สุโขทัย และอาจารย์ผู้ทรงคุณวุฒิมีความชำนาญ เฉพาะในเรื่องนี้

1.4.4 จัดทำด้นข้อมูล โดยการนำข้อมูลที่ได้ทั้งหมด มาทำการแบ่งแยก ประเภทแล้วจัดกลุ่ม เป็นเจดีย์ประเภทต่างๆ และแบ่งแยกลักษณะแยกย่อยลงไป นำข้อมูลทางประวัติศาสตร์และโบราณคดีมาช่วยในการเรียงลำดับอายุของเจดีย์ เพื่อนำไปใช้ในการวิเคราะห์ในขั้นต่อไป

1.4.5 วิเคราะห์ข้อมูล โดยการนำข้อมูลทั้งหมดที่รวบรวมมาได้มาทำการศึกษาด้วยการประเมินผลโดยการเปรียบเทียบอ้างอิงอย่างเป็นเหตุเป็นผล โดยอาศัยข้อมูลทางประวัติศาสตร์ด้านต่างๆ ได้แก่ ประวัติศาสตร์การเมืองการปกครอง,เศรษฐกิจ, สังคม และวัฒนธรรม วิเคราะห์ร่วมกับหลักฐานทางสถาปัตยกรรมที่มีอยู่จริง คือ ผังบริเวณ, ผังเจดีย์, รูปทรงและที่ว่างของเจดีย์ และองค์ประกอบเจดีย์ เพื่อความเข้าใจถึงรูปแบบต่างๆ ของเจดีย์สุโขทัยและเข้าใจถึงระบบแนวความคิด และวิัฒนาการของรูปแบบเจดีย์ประชาน สมัยสุโขทัย ก็ตั้งในเชิงรูปธรรมและ นามธรรม ซึ่งเปลี่ยนแปลงบทบาทและหน้าที่ไปตามยุคสมัยในแต่ละรัชกาล

1.4.6 สรุปผล คือการประเมินและรวบรวมข้อมูลโดยรวมเป็นความรู้ที่ได้จากการสังเคราะห์ในขั้นสุดท้าย ซึ่งให้เห็นถึงกราฟและการพัฒนาการของเจดีย์ลักษณะเฉพาะของเจดีย์แต่ละรูปแบบแต่ละยุคสมัย

และวิวัฒนาการของระบบแนวความคิด และรูปแบบเจดีย์ประร้าน สมัยสุโขทัย ตลอดจนเรื่องแนวความคิด เห็นที่ได้จากการศึกษาประกอบ

1.5 ข้อตกลงเบื้องต้น

1.5.1 คำที่ปรากฏในงานวิจัยต่อไปนี้ได้แก่ พระมหาเจดีย์ มหาเจดีย์, พระเจดีย์, องค์เจดีย์, พระสุป, เจดีย์, สุป และเจดีย์ ส่วนมีความหมายเดียวกันทั้งสิ้น คือ ที่บรรจุอัญชัญของบุคคลสำคัญอันควรแก่การสักการะบูชา

1.5.2 การเลือกเจดีย์ที่ทำการศึกษานั้น เลือกเฉพาะเจดีย์ที่มีความสำคัญเช่น เจดีย์ที่พระมหาภัชชาริย์และพระบรมวงศานุวงศ์ทรงสร้างขึ้น, เป็นเจดีย์ที่มีความสำคัญทางประวัติศาสตร์ และเจดีย์ที่มีความคงทนควรแก่การศึกษา เป็นต้น

1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1.6.1 ทราบถึงแนวความคิดในการออกแบบเจดีย์ประร้านสมัยสุโขทัย และระเบียบในการจัดวางผังและรูปปั้นาชนี้มีความสัมพันธ์กับดั้นความเชื่อทางศาสนา และวัฒนธรรมทางหลายกระแสที่ผสมผสานกันอย่างกลมกลืนบนพื้นที่แคว้นสุโขทัย

1.6.2 ทราบถึงรูปแบบและลักษณะเด่นของเจดีย์ประร้านสมัยสุโขทัยแต่ละประเภท ที่เปลี่ยนแปลงไปตามกระแสสังคมและวัฒนธรรมของชาวสุโขทัย

1.6.3 ทราบถึงวิวัฒนาการเจดีย์ประร้านสมัยสุโขทัย ที่พัฒนาการไปพร้อมกับกระแสการเปลี่ยนแปลงทางสังคม ศาสนา การเมือง และกระแสแนวความคิดในการเผยแพร่ศาสนาในแต่ละยุคสมัย

1.6.4 ทราบถึงประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมดั้งเดิมของชาวสุโขทัย ตั้งแต่ก่อนก่อตั้งเป็นแคว้นสุโขทัย ไปจนถึงการเมือง การปกครอง ระบบสังคม และประวัติของชนชั้นปักรองหรือกษัตริย์ผู้ปกครอง แคว้นสุโขทัยเมื่อก่อตั้งเป็นแคว้นสุโขทัยแล้ว

1.6.5 ทราบถึงวิวัฒนาการของหลักธรรมและพุทธธรรมสมัยสุโขทัย อันเป็นรากฐานของสังคมในศตวรรษที่ 10 ทั้งก่อนการก่อตั้งอาณาจักรและเมื่อก่อตั้งอาณาจักรแล้ว ความเชื่อ ประเพณี และพิธีกรรมที่เกี่ยวข้องกับการออกแนวก่อสร้างเจดีย์ประจำ

สถาบันวิทยบริการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย